

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ב אָיִר (ל"ז לעומר)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

הַתּוֹרָה קִפּוּ

מה שְׁמִסְפְּרִין מוֹפְתִים מִהַצְדִּיקִים שְׁבַמְדִּינוֹת קִיר"ה (ד'ויז). הוּא מַחֲמַת שְׁאֲנָשִׁיהֶם הֵם אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים וּמְאֲמִינִים בְּהַצְדִּיקִים, כִּי עַל יְדֵי אֲמוּנָה שֶׁהֵם מְאֲמִינִים בְּדַבְּרֵי הַצְדִּיק, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְגַּלֵּין מוֹפְתִים, כִּי בְּאֶמֶת הַצְדִּיק בּוֹדֵאֵי מְלֵא מוֹפְתִים, וְכִשְׁהוּא מְאֲמִין בְּהַצְדִּיק וְנוֹתֵן עֵינָיו וְלִבּוֹ עַל דְּבָרֵי הַצְדִּיק, עַל כֹּל דְּבוּר וְדְבוּר, כִּי מְאֲמִין שְׁכָל דְּבָרָיו אֶמֶת וְצֶדֶק, וְכִבְיָנָה מְכַוֵּנָת אֲזִי אַחֲר־כֵּךְ, כְּשֶׁבָא לְבֵיתוֹ, כֹּל מֵה שִׁיֶּאֱרַע אוֹתוֹ, הוּא מְסַתְּכָל הַיֵּטֵב עַל כֹּל דְּבָר שִׁיֶּאֱרַע לוֹ, וּמִבִּין לְמִפְרַע בְּדַבְּרֵי הַצְדִּיק שֶׁדִּבֵּר עִמּוֹ בְּהִיזוֹתוֹ אֶצְלוֹ, שֶׁזֶה הִיְתָה כּוֹנֵנָת הַצְדִּיק שֶׁרָמַז לוֹ בְּתוֹךְ דְּבָרִים שֶׁדִּבֵּר עִמּוֹ, וְכֵן כֹּל דְּבָר וְדְבָר שִׁיֶּזְדַּמֵּן לוֹ, הוּא מוֹצֵא הַכֹּל בְּדַבְּרֵי הַצְדִּיק לְמִפְרַע, שֶׁרָמַז לוֹ שִׁיְהִיָּה כֵן, נִמְצָא שֶׁנַּעֲשֶׂה וְנִתְגַּלֶּה הַמוֹפְתִים עַל-יְדֵי-זֶה, וְכֵן מְצִינּוּ אֶצֶל הַנְּבִיאִים שֶׁבָּעֵת שֶׁאָמַר הַנְּבִיא הַנְּבוּאָה הִיְתָה בְּרָמּוֹ, וְלֹא הָיוּ מְבִינִים נְבוּאָתוֹ בְּפִירוּשׁ עַל מֵה מְרָמּוֹ, וְאַחֲר־כֵּךְ כְּשֶׁנִּתְקַיֵּם דְּבָרֵי הַנְּבִיא, הָיוּ יוֹדְעִין לְמִפְרַע שֶׁנִּתְקַיֵּם דְּבָרֵי הַנְּבִיא שֶׁהִתְנַבֵּא וְרָמַז עַל זֶה מִקֶּדֶם, וְהִבִּינוּ דְּבָרֵי הַנְּבִיא לְמִפְרַע, שֶׁהִתְכַּוֵּן עַל זֶה, וְכִמּוֹ שֶׁמְצִינּוּ בְּדַנְיָאֵל שֶׁמְרָמַז עַל סוּף קִץ הַגְּאֻלָּה, וְעַתָּה הַדְּבָרִים סְתוּמִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב שָׁם (יב) סְתֵם הַדְּבָרִים וְחָתַם, כִּי אֵין אָדָם יוֹדֵעַ עֵתָה אֵיךְ מְרָמַז שָׁם זְמַן הַגְּאֻלָּה, אֲבָל לְעֵתִיד אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם כְּשִׁיקִים הַדְּבָרִים וַיִּגִּיעַ קִץ הָאֶמֶת וַיָּבֹא מְשִׁיחֵנוּ, אֲזִי יִדְעוּ לְמִפְרַע אֵיךְ שֶׁמְרָמַז בְּדַבְּרָיו זְמַן

הַקִּץ, וְכֵן מְצִינֵנוּ בְּכַמָּה נְבִיאִים:

הַתּוֹרָה קַפ"ז

וְלֹדָה ה' הַחֶסֶד כִּי אֶתָּה תִשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ (תהלים ס"ב), הִינֵנוּ שֶׁהוּא חֶסֶד גָּדוֹל מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא מְשַׁלֵּם לְאָדָם מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִבֵּין לְפִשְׁפִּשׁ בְּמַעֲשָׂיו וְלִידַע הַחֵטָא שֶׁפָּגַם בּוֹ וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, אֲךָ דַּע, שֶׁעַקֵּר מֵה שְׂמִשְׁלָם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִדָּה בְּמִדָּה, הוּא בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, כְּמָה שְׁכָתוֹב (אִיּוֹב ב): "יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ וְאֶרֶץ מִתְקוֹמָמָה לוֹ", 'אֶרֶץ' הִינֵנוּ בְּחִינּוֹת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, הִיא מִתְקוֹמָמָה לוֹ וְשֵׁם נִתְגַּלָּה עֲוֹנוֹ, כִּי שָׁם מִדְּקִדְקִין לְשַׁלֵּם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ, מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה, וְזֶה שְׁכָתוֹב עַל אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל (בְּמִדְבַר י"ג): "אֶרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ", רְאֵשִׁי-תִבּוֹת אֶתָּה תִשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ כִּנ"ל, וְעַל כֵּן הִיוּ שְׁבִימִים שָׁם בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם עַל הָרֹב יִסּוּרִין, מִחֲמַת שְׂמִמְהָרִין שָׁם לְשַׁלֵּם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ:

הַתּוֹרָה קַפ"ח

דַּע שְׁצָרִיד לְנַסֵּעַ לְהַצְדִּיק לְחֹזֵר עַל אֲבֹדָתוֹ, כִּי קִדְּם שִׁיּוּצָא הָאָדָם לְאֹוִיר הָעוֹלָם, מְלַמְּדִין וּמְרַאֲיִין לוֹ כֹּל מֵה שְׁצָרִיד לַעֲשׂוֹת וְלַעֲבֹד וְלַהֲשִׁיג בְּזֶה הָעוֹלָם, וְכִיּוֹן שִׁיּוּצָא לְאֹוִיר הָעוֹלָם מִיָּד נִשְׁכַּח מֵאֵתוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה (נְדָה ל:), וְהַשְׁכָּחָה הִיא בְּחִינַת אֲבֹדָה, כְּמוֹ שֶׁקָּרְאוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה, אֵת הַשּׁוֹכַח אוֹבֵד, כְּמֵאֲמָרָם, זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה (אָבוֹת פָּרָק ה'): 'מָהִיר לְשִׁמְעַ וּמָהִיר לְאֲבֹד' וְכוּ'. וְצָרִיד לְחֹזֵר וּלְבַקֵּשׁ אֲבֹדָתוֹ, וְהַאֲבֹדָה שֶׁלוֹ הִיא אֲצֵל הַצְדִּיק, כִּי הַצְדִּיק חוֹזֵר עַל אֲבֹדָתוֹ עַד

שְׂמוּצָאָה, וְאַחַר שְׂמוּצָאָה, חוֹזֵר וּמִבְקֵשׁ אַחַר אֲבֹדוֹת אַחֲרֵים עַד שְׂמוּצָא גַם אֲבֹדָתָם, עַד שְׂמוּצָא הָאֲבֹדוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, עַל כֵּן צָרִיךְ לָבוֹא לְהַחֲכֵם לְבַקֵּשׁ וּלְהַכִּיר אֲבֹדָתוֹ, וּלְשׁוּב לְקַבְּלָהּ אֲצִלוֹ, אֲךָ הַצְּדִיק אֵינוֹ מְשִׁיב לוֹ הָאֲבֹדָה עַד שִׂידָרְשָׁנוּ אִם אֵינוֹ רַמְאֵי וְשִׁקְרוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "עַד דְּרַשׁ אַחִיךָ וְהִשְׁבַּתוֹ לוֹ" עַד שֶׁתְּדַרְשׁ אֶת אַחִיךָ אִם אֵינוֹ רַמְאֵי' (בְּבֹא מְצִיעָא כּו:):

הַתּוֹרָה קַפֵּט

צָרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד מִעֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, כִּי עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת בְּבַחֲיִנַת (יִשְׁעִיָּה ס"ה): "וְנָחַשׁ עָפָר לַחֲמוֹ", עָפָר הִיא בְּחִינַת עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת שֶׁהֵם בָּאִים מִיִּסוּד הָעָפָר, כְּמוֹכָא בַּסְּפָרִים:

הַתּוֹרָה קַצ

"וַיַּעֲנוּ כָּל הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ: כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה, וַיָּשָׁב מִשָּׁה אֶת דִּבְרֵי הָעָם אֵל ה', וַיֹּאמֶר ה' אֵל מִשָּׁה הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הָעֲנָן בְּעֵבֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדִבְרֵי עַמֶּךָ וְגַם בְּךָ וְכוּ' וַיִּגַּד מִשָּׁה אֶת דִּבְרֵי הָעָם אֵל ה'" (שְׁמוֹת י"ט). וְהוּא תְּמוּנָה וְנִפְלְאָ מְאֹד, כִּי מֵהֵם דִּבְרֵי הָעָם שְׁנִית, שֶׁעֲלִיהֶם נֶאֱמַר: "וַיִּגַּד מִשָּׁה אֶת דִּבְרֵי הָעָם", כִּי לֹא נִמְצָא בְּכָתוּב שׁוּם מַעֲנָה וּדְבָרִים שֶׁהִשְׁבִּיבוּהוּ הָעָם שְׁנִית אַחֲרַי מַעֲנָה הִרְאֵשׁוֹן "כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר" וְכוּ'. וְמֵה זֶה שׁוּב "וַיִּגַּד מִשָּׁה אֶת דִּבְרֵי הָעָם אֵל ה'".

אֲךָ דַּע, כִּי יִשְׂרָאֵל טָעְנוּ וַאֲמָרוּ עַל מֵה שֶׁאָמַר לָהֶם מִשָּׁה לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה. עָנוּ הֵם "כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה" כְּלוּמַר כֹּל אֲשֶׁר יִדְבֵּר ה' אָנוּ מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת, כִּי מֵאַחַר שֶׁיִּצָּא הַדְּבָר מִפִּי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקלו ◀ צאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ▶
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ▶

ה' לַעֲשׂוֹת זֹאת הַמִּצְוָה, הֲרִי אֵין שׁוֹם בְּחִירָה, וְהֲרִי אָנוּ מְכַרְחִים
בְּמַעֲשֵׂינוּ, וְזֶה "כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה" בְּוַדַּאי כִּי אֵין שׁוֹם בְּחִירָה
שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת, מֵאַחַר שִׁיּצָא מִפִּי ה'. וְעַל זֶה נֶאֱמַר תִּכְף: "וַיֵּשֶׁב
מֹשֶׁה אֶת דְּבַרֵי הָעָם אֵל ה'", שֶׁהַשִּׁיב לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא טַעֲנַת
יִשְׂרָאֵל, מִיַּד הַשִּׁיב לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא "וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה הִנֵּה
אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ" וַיִּקְא, "בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדִבְרֵי עַמְךָ" וַיִּקְא,
הֵינּוּ שֶׁלֹּא אֶדְבֵּר הַדְּבָרוֹת רַק עִמָּךְ לְבַד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אָנֹכִי ה'
אֶלְקֶיךָ, לֹא יִהְיֶה לְךָ" וְכוּ' וְכֵן כָּלֵם, וְלֹא לְנִכְח לְיִשְׂרָאֵל, וְהֵם רַק
יִשְׁמְעוּ בְּדִבְרֵי עַמְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָהֶם כַּח הַבְּחִירָה לַעֲשׂוֹת
כְּרִצוֹנָם, וְעַל זֶה נֶאֱמַר: "וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת דְּבַרֵי הָעָם אֵל ה'". הֵינּוּ
שֶׁמֹּשֶׁה טָעַן אֶת דְּבַרֵי הָעָם אֵל ה', הֵינּוּ מֵה שֶׁטָּעְנוּ הָעָם תְּחִלָּה,
טָעַן הוּא עֲתָה אֵל ה' עַל עֲצָמוֹ, כִּי תִקְנֶת אֶת יִשְׂרָאֵל שִׁיִּהְיֶה לָהֶם
הַבְּחִירָה, עַל יְדֵי שֶׁלֹּא תִדְבֵּר רַק עִמִּי לְבַד, אֲבָל אֶת עֲצָמִי לֹא
תִקְנֶת, כִּי מֵעַתָּה לֹא יִהְיֶה לִי כַח הַבְּחִירָה מֵאַחַר שֶׁתִּדְבֵּר עִמִּי,
וְזֶה: "וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת דְּבַרֵי הָעָם אֵל ה'". הֵינּוּ מֵה שֶׁדִּבְּרוּ הָעָם
וְטָעְנוּ תְּחִלָּה, טָעַן הוּא עֲתָה אֵל ה'. כִּי מֵה תְּהִיָּא עָלַי, כִּי לֹא יִהְיֶה
לִי בְּחִירָה, הֶשְׁיבוּ ה'. "וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה לֵךְ אֵל הָעָם וְקַדְשֵׁתֶם
הַיּוֹם וּמָחָר", וְלֹא צָוָה לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רַק שְׁנֵי יָמִים, וּמֹשֶׁה הוֹסִיף
יוֹם אֶחָד מִדַּעְתּוֹ (שִׁבְת פ"ז): וְכוּן לְדַעַת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כֵן
הִיְתָה דַעְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁבְּאַמַּת לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה עַד שֶׁלֹּשָׁה
יָמִים, וּבְזֶה הָיָה תְּלוּי בְּחִירַת מֹשֶׁה לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה אִזּוֹ שֶׁלֹּא
לְקַבֵּל, כִּי לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה רַק אַחַר שֶׁלֹּשָׁה יָמִים
כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּאַמַּת, וְאִם לֹא הָיָה מוֹסִיף יוֹם אֶחָד, לֹא הָיָה מְקַבֵּל
אֶת הַתּוֹרָה, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לֹא אָמַר לוֹ רַק שְׁנֵי יָמִים וְהוּא הִבִּין
מִדַּעְתּוֹ וּבָחַר לוֹ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה וְהוֹסִיף יוֹם אֶחָד, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה

הָיָה קִבְּלַת הַתּוֹרָה, וּבִזְהָה הָיָה תְּלוּי עֵקֶר הַבְּחִירָה שֶׁל מֹשֶׁה בַּמָּה
שֶׁהוֹסִיף יוֹם אֶחָד מִדַּעְתּוֹ:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

תורה קפו

א על ידי אמונה שמאמין בדברי הצדיק הוא רואה מפניו מופתים גדולים בכל עת, כי הצדיק בודאי מלא מופתים, וכשהוא מאמין בהצדיק האמת הוא מבין למפרע בדברי הצדיק בכל מה שיאירע לו שזה היתה פונת הצדיק, כי בהדברים שדבר עמו רמז לו שיהיה כן, שכל מה שנעשה אחר כך רואה שהכל היה מרמז בדבריו:

תורה קפז

א מה שהשם יתברך משלם לאדם מדה כנגד מדה הוא חסד גדול מאת השם יתברך, כי על ידי זה הוא מבין החטא שפגם בו ולשוב בתשובה, ועקר מה שמשלם השם יתברך מדה כנגד מדה הוא בארץ ישראל, כי שם מדקדקים לשלם לאיש כמעשהו, וזהו: "ארץ אכלת יושביה" (במדבר י"ג לב) אכל"ת ראשי תבות א'תה ת'שלם לאיש כמעשהו (תהלים ס"ב):

קפח

א קדם שיוצא האדם לאויר העולם מלמדין ומראים לו כל מה שצריך לעבד ולהשיג בזה העולם, וכיון שיוצא לאויר העולם מיד נשכח ונאבד מפניו הכל, ובשביל זה צריך לנסע להצדיק לבקש אחר אבדתו, כי כל האבדות האלה של כל בני העולם כלם הם אצל הצדיק:

תורה קפט

א עקר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, עַל כֵּן צָרִיךְ לְזַהֵר
מְאֹד מֵעֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת:

תורה קצ

א הצדיק האמת שהוא בְּחִינַת מִשָּׁה, בְּמַה שִׁיָּצָא הַדְּבוּר מִפִּי ה' לַעֲשׂוֹת אֵין לוֹ שׁוּם בְּחִירָה עַל זֶה לַעֲשׂוֹת, רַק עֵקֶר בְּחִירָתוֹ הוּא לְכוּן רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְלְהִבִּין רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּמַה שֶׁאֵינוֹ מְגַלָּה רְצוֹנוֹ בְּפִרוּשׁ בְּבְחִינַת 'מִשָּׁה הוֹסִיף יוֹם אֶחָד מִדַּעְתּוֹ' (שְׁבַת פ"ז), שְׂבֻזָּה הָיָה תְּלוּי בְּחִירַת מִשָּׁה לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה אִם שְׂלֵא לְקַבֵּל כִּי לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה רַק אַחַר שְׁלֵשָׁה יָמִים כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּאַמְתּוֹ, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לֹא אָמַר לוֹ רַק שְׁנֵי יָמִים, וּמִשָּׁה בְּעֲצָמוֹ הָיָה צָרִיךְ לְהִבִּין מִדַּעְתּוֹ וּבָחַר לוֹ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה וְהוֹסִיף יוֹם אֶחָד:

סדר יצני מזהרני"ת ה'ת"ת:

עָנָה וְאָמַר מָה אַתֶּם רוֹצִים אִם שֶׁאֲבָרְךָ אֶתְכֶם אִם שֶׁאֲמַר לְכֶם תּוֹרָה עָנִיתִי וְאָמַרְתִּי הַבְּרָכָה תְּבָרְכוּ אֹתָנוּ אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם כְּשֶׁתְּחִזְרוּ לְבֵיתְכֶם אֲךָ תּוֹרָה תֹאמְרוּ לָנוּ מִיָּד כִּי יִדְעֵתִי שֶׁאִם לֹא נִשְׁמַע מִיָּד הִיא פְּסִידָא דְלֹא הָדַר עַל כֵּן בְּחִירָתִי שֶׁיֹּאמַר תּוֹרָה עָנָה וְאָמַר אֲסַפֵּר לְכֶם מַה שֶׁאֲנִי נוֹסֵעַ וְאִם גָּלָה לָנוּ הַסּוּד מִהַצְּדִיקִים, שְׂכָל אֶחָד בּוֹנֶה מִשְׁכָּן וְכוּ', שֶׁהוּא מְחַבֵּר לְהַתּוֹרָה "אֲזַמְּרָה לְאֱלֹקֵי", שֶׁשִּׁמְעֵתִי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ בְּשִׁמְיֵי עֲצָרַת הָעֵבֶר, כַּנִּדְפָּס בְּסִימָן רפב וְסִימָן: בְּאַמְתּוֹ אָמְרוּ: הַחֲזוֹן רוֹאֵה הֵיכָן הַתִּינּוֹקוֹת קוֹרִין (וְעַדִּין אֵינִי יוֹדֵעַ מַה שִׁיְכוֹת יֵשׁ לָזֶה לְנִסְיַעְתּוֹ לְלִמְבָרְךָ, רַק מְעַט דְּמַעַט מִתְנוֹצֵץ לִי אֵיזָה רָמֵז בְּעֶלְמָא מְזִיחַ), וְכִשְׁסִימָם הַתּוֹרָה, קַבֵּל

רְשׁוֹת מֵאֲתוֹ רַמּוּ זֶה, שְׁעָמַד שָׁם בְּתַחֲלָה, וְאַחֲר־כֵּן נִשְׁק אֹתוֹ
 בְּיָדוֹ, וְאַחֲר־כֵּן קִבְּלָתִי אֲנִי רְשׁוֹת וְנִשְׁקָתִיו בְּיָדוֹ, וְכֵן חֲבָרִי רַבִּי
 נִפְתְּלִי אַחֲרֵי קִבַּל רְשׁוֹת וְנִשְׁקוֹ בְּיָדוֹ וְאִזּוֹ נָסַע מֵאֲתָנוּ לְדַרְכּוֹ
 לְמִבְּרָגָה, וְאַנְחָנוּ רַצְנוּ אַחֲרָיו, וְכֹל זְמַן שֶׁרָאִיתִי בְּעֵינַי הֶעֱגָלָה,
 רָצָתִי אַחֲרָיו, עַד שֶׁנִּתְעַלְמָה מֵעֵינַי, וְאִזּוֹ חָזַרְתִּי וְעַדִּין לֹא
 הִתְפַּלְלָתִי שִׁחְרִית, וְהֵינִנוּ רְחוּקִים מִהָעִיר, וְהַזְמִין לָנוּ הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ עֲגָלָה, שֶׁהִלְכָה לְהָעִיר, וְחָזַרְנוּ עִמָּה לְהָעִיר וְהִתְפַּלְלָנוּ
 בְּרוּךְ הַשֵּׁם, שֶׁנִּמְלַע עִמִּי חֶסֶדוֹ לְנִצָּח וְזָכַנִי לְכֹל זֶה:

אַחֲר־כֵּן נָסַעְתִּי לְמֵאֵהֱלוֹב מִקְרָאֶסְנִי וּבָאתִי לְבֵית חוֹתְנִי, וּכְבָר
 בָּא חוֹתְנִי לְבֵיתוֹ, וּבִדְאֵי הִרְאָה לִי פָנִים זֹעֲפוֹת, כִּי לֹא הָיָה רוּחוֹ
 נוֹחָה כָּלֵל מֵעַנְיָן נְסִיעָתִי לְרַבְּנוּ זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה, כַּנִּל, בְּפָרְט
 שֶׁבִיעַת שְׁנַת־מַהֲמַתִּי בְּבִרְסֵלַב אֶצֶל רַבְּנוּ זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה, בְּאוֹתוֹ
 הַזְמַן חָלְתָה זִנְגָתִי, תַּחֲיָה, בְּמֵאֵהֱלוֹב, וְהִיתָה מְסֻכָּנָת, וְלֹא הָיָה
 שָׁם אִישׁ שִׁישְׁגִיחַ עָלֶיהָ כָּלֵל, כִּי חוֹתְנִי וְחַמּוֹתִי הָיוּ בְּקָרְמִינִין
 כַּנִּל, וְאֲנִי נָסַעְתִּי לְבִרְסֵלַב וְהִשְׁאַרְתִּי אוֹתָהּ לְבִדָּה בְּבֵית עִם
 אֵיזָה מְשָׁרְתֵת וְאַחֲר־כֵּן חָלְתָה מְאֹד, וְלֹא הָיָה מִי שִׁישְׁגִיחַ עָלֶיהָ
 בְּבֵיתָהּ, כִּי־אִם בְּנֵי הָעִיר וְהָיָה רַעַשׁ גָּדוֹל מְזֵה בְּמֵאֵהֱלוֹב, וּכְבָר
 נִוְדַע לִי עַנְיָן זֶה בְּהִיוֹתִי בְּבִרְסֵלַב, שֶׁהוֹדִיעַ לִי אִישׁ אֶחָד מְזֵה בְּלֵיל
 שְׁמַחַת־תּוֹרָה, וְאֲנִי הוֹדַעְתִּי זֹאת תַּכְפֵּף לְרַבְּנוּ זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה, וְהוּא
 זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה אָמַר אַחֲר־כֵּן, בְּבִקָר, תּוֹרָה נִפְלְאָה, וְנִכְנַם גַּם
 עַנְיָן זֶה בְּתוֹךְ תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, כְּדַרְכּוֹ תָמִיד, שֶׁכָּל מֵה שֶׁעָבַר
 בְּעוֹלָם, בְּפָרְט מֵה שֶׁהָיוּ מִדְּבָרִים לְפָנָיו, הַכֹּל נִכְלָל וְנִכְנַם בְּתּוֹרָתוֹ
 הַקְּדוּשָׁה, כִּי תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה הִיתָה כְּלָלִיּוֹת נִפְלְאָה וְנוֹרָא מְאֹד
 מְאֹד הֵן עַל כָּל אֵלֶּה אַחֲר־כֵּן כְּשֶׁבָאתִי לְחוֹתְנִי, חָרָה אַפּוֹ מְאֹד
 עַל אֲשֶׁר הִשְׁאַרְתִּי זִנְגָתִי לְבִדָּה וְאַחֲר־כֵּן חָלְתָה כַּנִּל אֲבָל אֲנִי לֹא

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקמ"ג
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שָׁמַעְתִּי כָּל זֶה כָּלֵל, כִּי יִדְעֵתִי, שְׂאֵם הוּא הָיָה יוֹדֵעַ חֵלֶק מֵאֵלֶּךָ
מִמָּה שֶׁשָׁמַעְתִּי וּפָעַלְתִּי בְּאֵלוֹ הַיָּמִים, שֶׁזָּכִיתִי לְהִסְתוֹפֵף בְּצֵל
קִדְשֵׁת רַבְּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, הָיָה בְּיָדָי מִסְכָּיִם עַל נְסִיעֵתִי וְהָיָה
מִנְשֵׁק כַּפּוֹת רַגְלֵי כִי אֲדַרְבָּא, מֵה שֶׁנִּשְׁאַרְהָ בְּתוֹ, הִיא זוּגְתִי,
בְּחַיִּים, הַכֹּל הָיָה בְּכַח תְּפִלוֹת רַבְּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה וְתוֹרָתוֹ
הַקְּדוּשָׁה כִּי תִכַּף בְּבִקְרָה, בַּשַּׁבָּת הַזֶּה לְ, דְבַר בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה
מֵעַנֵּינִן שַׁבָּת, שֶׁהִיא בְּחִינַת בֵּת־זוּג שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, בְּחִינַת אֲשֶׁתוֹ
הָרֵאשׁוֹנָה וְכוּ', וַיִּדְעֵתִי שֶׁשָּׂם לְבוֹ לְדַבְּרִי, שֶׁהוֹדַעְתִּי לוֹ בְּלֵיל־
שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְעָשָׂה לָּהּ טוֹבָה גְּדוֹלָה: וְהֵנָּה רַבְּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה
נָסַע לְדַרְכוֹ לְלִמְבַּרְגָּ, וְנִתְעַכַּב שָׁם כָּל הַחֲרָף, וְלֹא חָזַר לְבֵיתוֹ עַד
אֲמִצַּע הַקַּיִץ, בְּפָרְשֵׁת בָּלָק וְכָל מַה שֶׁעָבַר עָלָיו שָׁם, אֵין מִי שֶׁיּוֹדֵעַ
לְסַפֵּר מִזֶּה, כִּי לֹא זָכִיתִי לְהִיזוֹת אֶצְלוֹ אֶפְלוֹ פֶּעַם אַחַת בְּלִמְבַּרְגָּ,
וְאַנִּי הָיִיתִי כָּל אֹתוֹ הָעֵת בְּמֵאֵה־לּוֹב, בְּבֵית חוֹתְנֵי וּבְעוֹזוֹנוֹתֵינוּ
הָרַבִּים אֲבִדְנוּ בַּשָּׁנָה הַזֹּאת הַתּוֹרוֹת שֶׁל שַׁבַּת־חֲנֻכָּה וְשָׁבוּעוֹת,
כִּי לֹא זָכִינוּ לָבוֹא אֵלָיו לְקַהֲלַת־קֹדֶשׁ לְמַבְּרַגָּ וְהֵנָּה בְּאֲמִצַּע הַחֲרָף,
בְּהִיזוֹתִי בְּמֵאֵה־לּוֹב, הוֹדִיעַ לִי חֲבֵרִי רַבִּי נִפְתָּלִי, שֶׁבָּא מִלְּמַבְּרַגָּ
ר"ד שְׁנַסַּע עִמּוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְסַפֵּר, שֶׁרַבְּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה רוֹצֵה
לְהַדְפִּים סְפָרוֹ, וְשָׁדַבֵּר מִזֶּה כָּל הַלֵּילָה וְהָיָה רָצוֹן חֲבֵרִי, נִרוּ יְאִיר,
שֶׁאִסַּע לְנַעֲמִירוֹב, וּמִשָּׁם אִסַּע עִמּוֹ לְלִמְבַּרְגָּ כִּדִּי לְעַסֵּק בְּהַדְפָּסָה
הַזֶּה לְ וּבְעוֹזוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים לֹא יָכַלְתִּי לְנַסַּע מֵעַצָּם רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת
שָׁלִי מִכָּל הַצְּדָדִים, וְאַף־עַל־פִּי שֶׁכָּבַר זָכִיתִי לְשַׁבֵּר כַּמָּה מְנִיעוֹת,
אַף־עַל־פִּי־כֵן מְנִיעוֹת אֵלֶּה, לְנַסַּע לְדַרְךְ רַחוֹק כְּזֶה לְלִמְבַּרְגָּ, לֹא
זָכִיתִי לְשַׁבְּרָם, אֲךְ תִּכְּף הַתְּחִלָּתִי לַחֲשֹׁב מִחֲשָׁבוֹת בְּעַנְיֵן
הַהַדְפָּסָה וְהַתְּחִלָּתִי לְסִדֵּר הַקְּדָמָה וְשַׁעַר וְכוּ' אַחֲרֵי־כֵן נִשְׁמַע,
שֶׁרַבְּנוֹ נִסְתַּלַּק שָׁם בְּלִמְבַּרְגָּ, חֵם וְשָׁלוֹם, וּבְיָדָי הָיָה לִי צַעַר עַד

כְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ, אֶךְ הִבְנֹתִי, שֶׁהוּא שֶׁקֶר: אַחֲר־כֵּךְ, קָדַם פּוֹרִים, בָּא
 עֲגָלָה בְּשִׁבְלִי מִבְּרֶסֶלֶב, שֶׁאִסַּע לְשֵׁם לְעֶסֶק בְּתַקּוֹן הַסֵּפֶר, שֶׁשָּׁלַח
 רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה מִלְּמַבְרָג אִישׁ אֶחָד, שִׁידָפִים אוֹתוֹ בְּמִדְיָנָה
 זֹאת וּבָאתִי לְפָנָה בְּרֶסֶלֶב עַל פּוֹרִים, וְנוֹדַע לִי, שֶׁרַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ
 לְבִרְכָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, בְּחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְהֵינּוּ שְׂמֵחִים בְּשִׂמְחַת פּוֹרִים
 מְאֹד וְאֲנִי עֶסְקֹתִי בְּתַקּוֹן הַסֵּפֶר וְסִדְרֹתַי הַכֹּל עַל נְכוֹן, וְאַחֲר־כֵּךְ
 חָזַרְתִּי לְבֵיתִי, לְקַהֲלַת מְאֵה־לוֹב וְהָאִישׁ הַנַּ"ל, שֶׁרַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ
 לְבִרְכָה מִסֵּר לְיָדוֹ הַסֵּפֶר, נָסַע מִפָּה לְקַהֲלַת אוֹסְטְרָהָא וְהִתְחִיל
 לְעֶסֶק בְּהַדְפָּסָתוֹ:

סדר לקווי עיצות היומיומי:

נֹדַע, שֶׁכָּל מֵה שֶׁהַנְּחִשָּׁק גָּדוֹל בְּיוֹתֵר, מְזַמְּנִים לוֹ מְנִיעוֹת גְּדוֹלוֹת
 בְּיוֹתֵר כִּי שִׁיתְגַּבֵּר הַחֲשֵׁק בְּיוֹתֵר, כִּי הַחֲשֵׁק הוּא כְּפִי הַמְּנִיעָה.
 וְעַל־כֵּן רָאוּי לְאָדָם לְהִבִּין, כְּשֵׁישׁ לוֹ מְנִיעוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד מְאֹד
 לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק, וְעוֹמְדִים וּמְשַׁתְּטָחִים לְפָנָיו מְאֹד מְכֹל הַצְּדָדִים
 לְמַנְעוֹ מִזֶּה בְּעֶצְמוֹ יֵדַע וַיִּבִּין עֵצָם מֵעֲלַת הַנְּחִשָּׁק, שֶׁמַּחֲמַת זֶה
 הַמְּנִיעוֹת גְּדוֹלוֹת כָּל־כֵּךְ, כִּי עַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִּקְדָּשָׁה יֵשׁ מְנִיעוֹת
 רַבּוֹת. וּבִפְרָט כְּשֶׁרוֹצֶה לְנַסֵּעַ לְצַדִּיקִים אֲמֵתִיִּים, שֶׁבְּזֶה תָּלוּי הַכֹּל,
 אֲזִי בּוֹדֵאִי מִתְגַּבְּרִים הַמְּנִיעוֹת בְּיוֹתֵר. אֲבָל יֵשׁ בְּחִינַת נְקֻדַּת
 הָאֱמֶת בֵּין הַצְּדִיקִים כְּשֶׁרוֹצִים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, שֶׁבְּזֶה תָּלוּי הַכֹּל,
 אֲזִי מִתְפַּשְׁטִים וּמְשַׁתְּטָחִים הַמְּנִיעוֹת מְאֹד מְאֹד מְכֹל הַצְּדָדִים,
 וּמִזֶּה בְּעֶצְמוֹ יָכוֹל לְהִבִּין מֵעֲלַת הַנְּחִשָּׁק כַּנַּ"ל. וְעַל־כֵּן צָרִיךְ
 לְהִתְגַּבֵּר שִׁיחֵיהָ לוֹ רָצוֹן וְחֲשֵׁק חָזֵק מְאֹד כְּפִי מֵעֲלַת הַנְּחִשָּׁק הַזֶּה,
 וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְכֶּה לְשַׁבֵּר הַמְּנִיעוֹת וּלְהַגִּיעַ אֵלָיו, כִּי זֶה כָּל־ל, שֶׁאִין
 שׁוֹם מְנִיעָה בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא יוּכַל הָאָדָם לְשַׁבְּרָהּ, רַק צָרִיךְ שִׁיחֵיהָ
 הַחֲשֵׁק וְהָרָצוֹן חָזֵק מְאֹד כְּפִי מֵעֲלַת הַנְּחִשָּׁק וּכַנַּ"ל (שם).

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקמ"ב - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

גַּם אֵין רְאוּי לְהֵאָדָם לְפִטְרֵךְ אֶת עֲצָמוֹ וְלִמְצֹא לְעֲצָמוֹ תְרוּץ לֹמֵר:
מֵאַחַר שֶׁהוּא חָפִץ וְחוֹשֵׁק לַעֲשׂוֹת הָעֵסֶק דְקָדְשָׁה, רַק שְׂיֵשׁ לוֹ
מְנִיעָה וְאַנְס, עַל־כֵּן יִהְיֶה נֶחֱשָׁב לוֹ כְּאִלּוּ עֲשָׂאָהּ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
רַבּוֹתֵינוּ ז"ל: חָשֵׁב לַעֲשׂוֹת וְכוּ' כִּי כָל זֶה נֶאֱמַר רַק לְמִי שֶׁרוֹצֶה
לְצִאת בְּזָה, אֲזִי יוֹצֵא בְּזָה, כִּי מֵה לֹא לַעֲשׂוֹת, כִּי הֲלֹא יֵשׁ לוֹ אָנְס;
אֲבָל מִי שֶׁאֵינוֹ רוֹצֶה לְצִאתָהּ, רַק שֶׁהוּא רוֹצֶה הַמְצֹוה אוֹ הַדְּבָר
שֶׁבְקָדְשָׁה בְּעֲצָמוֹ, אִם־כֵּן מֵה מוֹעִיל לוֹ מֵה שֶׁמְקַלֵּין לוֹ שֶׁנֶּחֱשָׁב
כְּאִלּוּ עֲשָׂאָהּ, כִּי אֵינוֹ מְקַרֵּר דַּעְתּוֹ כְּלָל עִם הַכְּאִלּוּ, כִּי הוּא חָפִץ
וְתֵאב וּמִתְנַעֵנֵעַ מְאֹד לַעֲשׂוֹת הַמְצֹוה בְּעֲצָמָהּ, וְלֹא לְצִאתָהּ עִם
הַכְּאִלּוּ. כִּי בְּאֵמֶת רְאוּי לְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי שֶׁיִּגְמֹר חֲפָצוֹ וּרְצוֹנוֹ בְּכָל
דְּבָר שֶׁבְקָדְשָׁה וּלְהוֹצִיא אוֹ מִכַּח אֶל הַפֶּעַל בְּשִׁלְמוֹת, וּמִי שְׂיֵשׁ לוֹ
חֹשֶׁק בְּזָה, בּוֹדֵאֵי יוֹכָה לְגַמֹּר וּלְהוֹצִיא אוֹ מִכַּח אֶל הַפֶּעַל, וַיִּשְׁבֵּר
וַיִּבְטֹל כָּל הַמְנִיעוֹת וְהָאָנְסִים, כִּי כָּלֵם לֹא בָּאוּ רַק בְּשִׁבִיל הַחֹשֶׁק
כַּנִּ"ל, וּכְשִׁיִּהְיֶה לוֹ חֹשֶׁק חָזֵק כְּפִי מַעֲלוֹת הַנְּחֹשֶׁק כַּנִּ"ל, בּוֹדֵאֵי
יּוֹכָה לְגַמֹּר כָּל מֵה שֶׁיִּרְצֶה לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם, אֵיזָה דְבָר שֶׁבְקָדְשָׁה
שִׁיִּהְיֶה (שם).

סֵדֶר סְפָרֵי מְעַשְׂוֹת הַיּוֹמִי:

וְכֵן הָיָה מְצֹוה: אֲשֶׁתִּי, תֵּן לִי שֶׁכָּר לְשִׁתּוֹת! וְנִתְּנָה לוֹ מִיָּם וְהָיָה
מְשִׁבַּח כְּמֵה יָפֵה הַשֶּׁכָּר הַזֶּה תֵּן לִי דְבַשׁ! וְנִתְּנָה לוֹ מִיָּם, וְהָיָה
מְשִׁבַּח גַּם־כֵּן כַּנִּ"ל תֵּן לִי יַיִן וְכוּ' כִּיּוֹצֵא בְּזָה! וְנִתְּנָה לוֹ מִיָּם, וְהָיָה
מִתְעַנֵּג וּמְשִׁבַּח אוֹתוֹ הַמְשִׁקָּה כְּאִלּוּ הוּא שׁוֹתֶה אוֹתָהּ מִמַּשׁ וְכֵן
בְּמַלְבוּשִׁים הָיָה לָהֶם בְּשִׁתְפוֹת, לוֹ וּלְאֲשֶׁתּוֹ פְּעֵלִין [מַעִיל פְּרוּה
חוֹרְפִין] אַחַד וְהָיָה אוֹמֵר: אֲשֶׁתִּי, תֵּן לִי הַפֶּעַלִין! כְּשֶׁהָיָה צָרִיד
לְלַבֵּשׁ פְּעֵלִין, כְּגוֹן לִילֵךְ לְשׁוּק וְהִיתָה נוֹתֶנֶת לוֹ כְּשֶׁהָיָה צָרִיד
לְלַבֵּשׁ טוֹלִיפ [מַעִיל עֲלִיוֹן] לִילֵךְ בֵּין אֲנָשִׁים, הָיָה אוֹמֵר: אֲשֶׁתִּי,

תָּן לִי הַטּוֹלִיף! וְהִיתָה נוֹתֵנֶת לוֹ הַפֶּעֱלִין, וְהִיתָה מִתְעַנֵּג מִמְנוֹ, וְהִיתָה מְשִׁבַּח: כִּמָּה יָפָה הַטּוֹלִיף הַזֶּה! כְּשֶׁהִיָּה צָרִיךְ לְקֹאפְטִין [קפּוּטָה], כְּגוֹן לַיֵּלֶךְ לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, הִיָּה מְצִוָּה וְאוֹמֵר: אֲשֶׁתִּי, תָּן לִי הַקֹּאפְטִין! וְהִיתָה נוֹתֵנֶת לוֹ הַפֶּעֱלִין, וְהִיתָה מְשִׁבַּח וְאוֹמֵר: כִּמָּה יָפָה וְנָאָה הַקֹּאפְטִין הַזֶּה! וְכֵן כְּשֶׁהִיָּה צָרִיךְ לְלְבָשׁ יוֹפָא [קפּוּטָה], הִיתָה נוֹתֵנֶת לוֹ גַּם־כֵּן הַפֶּעֱלִין, וְהִיתָה מְשִׁבַּח וּמִתְעַנֵּג גַּם־כֵּן: כִּמָּה יָפָה וְנָאָה הַיּוֹפָא הַזֶּה! וְכֵן בְּכִיּוֹצֵא בָּזָה וְהִיָּה רַק מְלֵא שְׂמֵחָה וְחֵדוּת תָּמִיד.

כְּשֶׁהִיָּה גּוֹמֵר הַמְּנַעֵל־וּמֵן הַסֶּתֶם הִיָּה לוֹ שֶׁלֹּשׁ קְצוּוֹת, כִּי לֹא הִיָּה יְכוּל הָאֲמָנוּת בְּשִׁלְמוֹת כַּנִּי"ל הִיָּה לִזְקָח הַמְּנַעֵל בְּיָדוֹ וְהִיָּה מְשִׁבַּח אוֹתוֹ מְאֹד, וְהִיָּה מִתְעַנֵּג מְאֹד מִמְנוֹ וְהִיָּה אוֹמֵר: אֲשֶׁתִּי כִּמָּה יָפָה וְנִפְלְאָה הַמְּנַעֵל הַזֶּה! כִּמָּה מְתוֹק הַמְּנַעֵל הַזֶּה! כִּמָּה מְנַעֵל שֶׁל דְּבִשׁ וְצוּקִיר [סוּכָר] הַמְּנַעֵל הַזֶּה! וְהִיתָה שׁוֹאֵלֶת אוֹתוֹ: אִם־כֵּן מִפְּנֵי מָה שְׂאָרֵי רְצָעָנִים נוֹטְלִים שְׁלֹשָׁה זְהוּבִים בְּעֵד זוּג מְנַעֵלִים, וְאַתָּה לִזְקָח רַק חֲצֵי טָאָלְעֶר (הֵינּוּ זְהוּב וְחֲצֵי)? הַשִּׁיב לָּהּ: מַה לִּי בָּזָה? זֶה מַעֲשֵׂה שְׁלוֹ, וְזֶה מַעֲשֵׂה שְׁלִי, וְעוֹד: לָמָּה לָּנוּ לְדַבֵּר מְאַחֲרִים? הֲלֹא נִתְחִיל לְחַשֵּׁב כִּמָּה וְכִמָּה אֲנִי מְרוֹיַח בְּמְנַעֵל זֶה מִיָּד לְיָד: הָעוֹר הוּא בְּכָךְ, הַזֵּפֶת וְהַחוּטִים וְכוּ"בְּכָךְ, וְשְׂאָרֵי דְבָרִים כִּיּוֹצֵא בָּזָה בְּכָךְ, לְאַפְקִים [הַמִּילוֹי שֶׁבֵּין הָעוֹרוֹת] בְּכָךְ; וְעַתָּה אֲנִי מְרוֹיַח מִיָּד לְיָד עֲשָׂרָה גְדוּלִים, וְמָה אֲכַפֶּת לִי רֹוַח כְּזֶה מִיָּד לְיָד? וְהִיָּה רַק מְלֵא שְׂמֵחָה וְחֵדוּת תָּמִיד וְאַצֵּל הָעוֹלָם הִיָּה לְלַעַג, וְהַשִּׁיגוֹ תֵּאָוֶתֶם בּוֹ, שְׂמָצְאוּ מִמִּי לְהִתְלוֹצֵץ כְּרִצּוֹנָם, כִּי הִיָּה נִדְמָה לְמִשְׁנָע וְהָיוּ בָּאִים בְּנֵי־אָדָם, וְהִתְחִילוּ בְּכּוֹנֵנָה לְדַבֵּר עִמּוֹ בְּשִׁבִיל לְהִתְלוֹצֵץ וְהִיָּה אוֹתוֹ הֵתֵם אוֹמֵר: רַק בְּלִי לִיצְנוּת! וְתִכְפֹּף שְׂהִשִּׁיבוּ לוֹ בְּלִי לִיצְנוּת, קִבֵּל דְּבָרֵיהֶם וְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִמָּם, כִּי יוֹתֵר לֹא הִיָּה רוֹצֵה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקמ"ד - צמח מנהגות צ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְהַעֲמִיק לְחַשֵּׁב חֻכְמוֹת, שְׁגָם זֶה בְּעֵצְמוֹ לִיְצָנוֹת, כִּי הָיָה אִישׁ תָּם,
וְכִשְׁהָיָה רוּאָה, שְׁפֹנְנָתָם לְלִיְצָנוֹת, הָיָה אוֹמֵר: מָה יִהְיֶה כְּשֶׁתְּהִיָּה
חָכָם מִמֶּנִּי? הֲלֹא אֲזִי תְהִיָּה שׁוֹטָה, כִּי מָה אֲנִי נֶחְשָׁב?! וְכִשְׁתְּהִיָּה
חָכָם מִמֶּנִּי, אֲדַרְבָּא, אֲזִי תְהִיָּה שׁוֹטָה!.

סֵדֶר שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ג) אֲנָשֵׁי הָעִיר שֶׁשָּׁלְחוּ אֶחָד מֵהֶם לְהוֹלִיךְ לָהֶם עִירוֹב לַמָּקוֹם
יְדוּעַ וְהַחֲזִיק בְּדֶרֶךְ וְהַחֲזִירוּ חֲבִירוֹ וְלֹא הוֹלִיךְ עִירוֹב הֵם לֹא קָנוּ
שְׁבִיתָה בְּאוֹתוֹ מִקּוֹם שֶׁהָרִי לֹא הוֹנַח שֵׁם עִירוֹב וְאִין לָהֶם לְהִלֵּךְ
בְּמִדֵּינָתָם אֲלֵא אֲלָפִים אִמָּה לְכָל רוּחַ וְהוּא קָנָה שֵׁם עִירוֹב שֶׁהָרִי
הוּא בֵּא בְּדֶרֶךְ וְנִתְכַוֵּן לְשִׁבּוֹת שֵׁם וְהַחֲזִיק בְּדֶרֶךְ לְפִיכָךְ יֵשׁ לוֹ
לִילֵךְ לְאוֹתוֹ מִקּוֹם לְמַחֵר וְלִילֵךְ מִמֶּנּוּ אֲלָפִים אִמָּה לְכָל רוּחַ:

סִימָן תִּיב (א) מִי שֶׁהָיָה בְּמִזְרַח בֵּיתוֹ בְּשֶׁדָּה וְאָמַר לְשִׁלּוּחוֹ
לְעֵרֵב לוֹ בְּמַעֲרֵב אִם נָתַן הָעִירוֹב מֵהַלְאָה לְבֵיתוֹ
בְּעֵנִין שֶׁהוּא רְחוֹק מִמֶּנּוּ יוֹתֵר מֵאֲלָפִים וּבֵיתוֹ קָרוֹב לוֹ בְּתוֹךְ
אֲלָפִים הָעִירוֹב אִינוֹ כְּלוּם וְנִשְׁאָר לוֹ שְׁבִיתָת בֵּיתוֹ נָתַן הָעִירוֹב
בְּעֵנִין שֶׁהוּא לוֹ בְּתוֹךְ אֲלָפִים אַע"פ שְׁגָם בֵּיתוֹ לוֹ בְּתוֹךְ אֲלָפִים
קָנָה שְׁבִיתָה בְּמִקּוֹם עִירוֹבוֹ וְלֹא בְּבֵיתוֹ:

סִימָן תִּיב (א) עִירֵב חֲצִי הַיּוֹם הִרְאֵשׁוֹן לְרוּחַ צָפוֹן וְהַשְּׁנִי לְרוּחַ
דְּרוֹם שֶׁטָּעָה וְהָיָה סְבוּר שֶׁאֲפָשָׁר לַעֲשׂוֹת כֵּן אוֹ
שֶׁאֲמַר לְשָׁנִים עִירְבוּ עָלַי אֶחָד עִירֵב עָלַי לְצָפוֹן וְאֶחָד לְדְרוֹם אִם
הִנִּיחַ כָּל אֶחָד עִירוֹבוֹ בְּסוֹף אֲלָפִים לֹא יִזוּז מִמִּקְוָמוֹ שֶׁאִין יְדוּעַ
אִיזָה עִירוֹב קָנָה לוֹ וְאִם לֹא נָתַן הָעִירוֹבִים בְּסוֹף אֲלָפִים הוֹלֵךְ
מֵה שֶׁאֲפָשָׁר לוֹ לִילֵךְ מִכַּח שְׁנֵיהֶם כִּי־צָד נָתַן כָּל א' עִירוֹבוֹ לְסוֹף
אֶלְף מִבֵּיתוֹ יֵשׁ לוֹ אֶלְף אִמָּה מִבֵּיתוֹ לְכָל א' מֵהָעִירוֹבִים נָתַן אֶחָד
לְמִזְרַח לְסוֹף אֶלְף וְהַשְּׁנִי לְמַעֲרֵב לְסוֹף ת"ק הוֹלֵךְ לְמַעֲרֵב אֶלְף מִכַּח

מה ששייר לו העירוב שבמזרח ולמזרחו אלף ות"ק מכח מה ששייר לו העירוב שבמערב:

סימן תיג (א) המערב לרבים משלו אומר הרי עירוב זה בשביל כל בני העיר ובלבד שיהא בו מזון שתי סעודות לכל אחד וכל מי שירצה יסמוך עליו וצריך לזכות להם על ידי אחר הראוי כמו בעירובי חצרות (ועיין לעיל סימן שס"ז סעיף י"י) וצריך להודיעם וכל מי שהודיעו מבעוד יום אפילו לא גמר בלבו לסמוך עליו מבעוד יום אלא לאחר שחשכה הוי עירוב אבל אם לא הודיעו מבעוד יום אינו יכול לסמוך עליו לאחר שתחשך וכן מי שהניח עירוב לכל שבתות השנה ואמר איזה מהם שארצה אלך ואסמוך עליו אע"פ שלא גמר בלבו עד למחר יכול לסמוך עליו וכן מי ששמע שיש לחכם לבוא ואינו יודע לאיזה רוח והניח שני עירובים ואמר לאותו צד שיבא החכם יקנה לי עירוב לרוח שבא לו החכם קנה לו או אם אמר אם לא יבא כלל אהיה כבני עירי או אם יבואו שנים למקום שארצה אלך הכל לפי תנאו וכן אם אמר לשנים או לשלשה הריני מערב על איזה מכם שארצה אע"פ שלא בירר את מי רצה עד שתחשך הוי עירוב:

סימן תיד (א) אין מערבין עירובי תחומין לאדם אלא לדעתו שמא אינו רוצה לערב באותו רוח שרצה זה חוץ מבנו ובתו הקטנים אפילו אינם סמוכים על שלחנו ועבדו ושפחתו הכנענים ואפילו מיחו בו שלא לערב עליו ואפילו עירבו הם עירוב אחר אינו כלום אבל בנו ובתו הגדולים אפילו סמוכים על שלחנו ועבדו ושפחתו העברים ואשתו אינו מערב עליהם אלא מדעתם ואם עירב עליהם ושמעו ושתקו ולא מיחו יוצאים בעירובו אבל אם מיחו בו או שעירבו הם עירוב אחר לעצמם אין

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג' תקמו"ג - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עירובו עירוב להם: (ז) קטן בן שש שנים או פחות יוצא בעירוב
אמו וא"צ להניח עליו מזון שתי סעודות לעצמו:

סדר לקוטי תפלות היומי:

תפלה קלו: תתפל: ומיוסד ע"פ תורה רי"ג} "אתה סתר לי מצר

תצירני רני פלט תסובבני סלה תסתירני מסוד
מרעים מרגשת פעלי און כי יצפניני בסכו, ביום רעה יסתירני
בסתר אהלו, בצור ירומני יושב בסתר עליון, בצל שדי יתלונן"
מלא רחמים, רחם על עמך ישראל ובפרט על כל עירות ישראל,
אשר הולכין ומסבבין בהם מיני חלאים ומכאובים רחמנא לצלן
רחם עליהם למען שמך, ואמר למלאך הרוח ידך, וישיב הרבו אל
נדנה חום וחמל עליהם ועל כל שארית עמך בית ישראל, ולא
תתן המשחית לבוא אל בתיהם לנגף, או להזיק ולהחליש חם
ושלום רחם רחם, הצל הצל, בעל הרחמים בעל הישועות, בורא
רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות זכר לעבדיך אבותינו
ורבותינו הצדיקים האמתיים שהיו בכל דור ודור, מימי אברהם
אבינו עד הנה, למענם ולמען רחמיך הרבים, רחם עלינו ושמרנו
והצילנו אותנו וכל עמך בית ישראל מכל מיני חלאים ומכאובים
ומחוישים שלא יבואו על שום אחד מישראל ותשלח מהרה רפואה
שלמה מן השמים לכל אותם (מישראל) אשר כבר הכית אותם
באיזה חלי או מכאוב רחם עליהם ורפאם מהרה רפואה שלמה
רפואת הנפש ורפואת הגוף אל נא רפא נא להם למען שמך
(ובפרט לחולה פלוני בן פלונית) כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה אל
חי וקים, מחיה חיים, תן לנו חיים ונחיה ולא נמות גאלנו ממות
פדנו משחת:

תתשלא: רבנו של עולם שומר ישראל, אתה לבד יודע מי ומי

אֲוֹרְבִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, וּבִפְרָט עַל מִי שֶׁנִּגְזַר עָלָיו אֵיזָה גְזֵרָה לֹא טוֹבָה חֵם וְשָׁלוֹם וְרַק אֶתָּה לְבַד יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַסְתִּיר וּלְהַצְפִּין אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מֵהָאֲוֹרְבִים הַמְּסַבְּבִים עָלָיו רַחֵם עַל כָּל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט עַל כָּל מִי שֶׁנִּגְזַר עָלָיו אֵיזָה גְזֵרָה לֹא טוֹבָה רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְשִׁמְרָם וְהַצִּילֵם בְּשִׁמּוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַצִּילֵם [וְהַסְתִּירֵם] בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל צָר וְאוֹיֵב וְאוֹרֵב וּמִסְטִין רַחֵם עָלֵינוּ וְהַגֵּן בְּעֵדְנוּ, וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דְּבָר וְהַרְבֵּב וְרַעֲב וְיִגְזֹן, וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנַפֶּיךָ תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילָנוּ אֶתָּה חוֹסֶה ה' עַל עַמּוֹךְ וְהַצִּילָנוּ מִזֵּעַמָּךְ וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמִּגֵּפָה וּגְזֵרָה קָשָׁה כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל מִרָא דְעַלְמָא כִּלְא, "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה'", אֶתָּה לְבַד יוֹדֵעַ בְּאֵיזָה דְרָךְ, בְּאֵיזָה שֵׁם, לְהַסְתִּיר וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מִכָּל פְּגָעִין וּמִרְעִין בִּישׁוּן, וּמִכָּל מִינֵי גְזֵרוֹת רָעוֹת, בֵּין קֶדֶם גְּזֵר דִּין וּבֵין לְאַחַר גְּזֵר דִּין רַחֵם עָלֵיהֶם וְשִׁמְרָם וְהַצִּילֵם בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, בְּאִפְן שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם כַּח לְהָאֲוֹרְבִים וְהַמְּסַבְּבִים לְכַנֵּם וּלְהַתְאַחֵז חֵם וְשָׁלוֹם תַּחַת הַמְּסָתָר וְהַמְּכַסֶּה אֲשֶׁר אֶתָּה מְכַסֶּה וּמְסַתֵּיר בְּרַחֲמֶיךָ וּחֲסָדֶיךָ בְּשִׁמּוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים [הַטְּהוֹרִים] וְהַנּוֹרְאִים וְקַיִם בָּנוּ וּבְכָל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל מִקְרָא שְׁכַתוֹב: "תִּסְתִּירֵם בְּסִתְר פָּנֶיךָ מִרְכְּסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם בְּסִכָּה מְרִיב לְשׁוֹנוֹת שְׁמִירְנֵי כְּאִישׁוֹן בַּת עֵין בְּצֵל כְּנַפֶּיךָ תִּסְתִּירֵנִי אֲגוֹרָה בְּאַהֲלֶךָ עוֹלָמִים אֶחָסֶה בְּסִתְר כְּנַפֶּיךָ סָלָה סִתְרִי וּמִגְנֵי אֶתָּה לְדַבְרֶךָ יַחֲלִתִּי שְׁמָרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילָנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בְךָ" כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים "וְאַנְחָנוּ לֹא נִדְעַ מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמַרִי פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי" אָמֵן וְאָמֵן:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג' תקמ"ח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון לכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תַּפְּלָה קְלוֹז תַּשְׁלַב: מְיוֹסֵד ע"פ תּוֹרַה לַכ"ה רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רַחֵם
עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזָרְנִי וְהַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי חַלְאִים,
וּבִפְרֹט מִחֲלֵי הַרְאָה שֶׁהִיא עֵקֶר חַיּוֹת הָאָדָם וְקִיּוּם הַמַּחַ וְהַשֶּׁכֶל
עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שֶׁתְּהִיָּה הַרְאָה תָּמִיד בְּשִׁלְמוֹת אֶצְלֵי וִירְחֹפוּ כַנְּפֵי
הַרְאָה עַל הַלֵּב תָּמִיד לְהַשְׁקִיט וּלְכַבּוֹת חֲמוּם וְתַבְעֵרֶת הַלֵּב שֶׁלֹּא
יִבְעִיר וְלֹא יוֹקִיד אֶת כָּל הַגּוֹף חָם וְשָׁלוֹם, וַיִּתְקַיֵּם בְּכַנְּפֵי הַרְאָה,
”וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פּוֹרְשֵׁי כַנְּפֵים עַל הַכַּפְרֹת” כַּפְרֹתָא דְלִבָּא אָבִי אָב
הַרְחֲמֵנִי, חֲמַל עָלַי מֵעַתָּה, וְלַמְדֵנִי עֵצָה וְתַחֲבוּלָה בְּכָל עֵת אֵיךְ
לְהִתְנַהֵג מֵעַתָּה, בְּאִפְסוֹן שֶׁאוֹכֵל לְכַבּוֹת וְלְהַשְׁקִיט וּלְזַכֵּךְ תַּבְעֵרֶת
הַדָּמִים הַרְעִים וְהַעֲכוּרִים שֶׁלֹּא יִבְעֵרוּ יוֹתֵר מִהַמְּדָה לֹא לִימִין וְלֹא
לְשִׁמְאֵל, וְלִסְנַן וּלְזַכֵּךְ הַדָּמִים מִהַשְׁמָרִים וּמִרְבוּי הָעֲכִירוֹת שֶׁבָהֶם,
בְּאִפְסוֹן שֶׁלֹּא אוֹסִיף לְחַשֵּׁב שׁוּם מִחֲשֻׁבָּה רָעָה וְלֹא יוֹסִיף [וְלֹא אֲנִיחַ]
עוֹד הָאֵשׁ הַרְעֵ לְבַעַר בִּי כָּל וְלֹא אֶשְׂרַף וְלֹא אוֹקִיד עוֹד אֶת
הַלְּחֹלּוּחִית שְׁבִי עַל יְדֵי רְבוּי הַתְּאֵוֹת, רַק אֶתְרַחֵק בְּאַמֶּת מִכָּל
הַתְּאֵוֹת רָעוֹת וּבִפְרֹט מִתְּאֵוֹת הַמְּשַׁגֵּל וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי עוֹד,
רַק אֲזַכֵּה לְהַמְשִׁיךְ בְּכָל פֶּעַם קִדְשֵׁת הַכַּנְּפֵי רֵאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת
וְרוּחַנִיּוֹת שִׁירְחֹפוּ וַיִּנְשְׁבוּ עַל הַלֵּב, וַיִּכְבוּ וַיִּשְׁקִיטוּ אֶת תַּבְעֵרֶת
חֲמוּם הַלֵּב, בְּאִפְסוֹן שִׁיתְקַיֵּם בְּשִׁלְמוֹת כָּל הַלְּחֹלּוּחִית וְהַשְׁמָנוּנִית
שֶׁבְּגוּפִי וַיַּעֲלֶה כָּל הַלְּחֹלּוּחִית וְהַשְׁמָנוּנִית לְמַחֵי בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ
וְעַל יָדָם יֵאִיר הַמַּח בְּאוֹר גָּדוֹל, וַיְהִיָּה מַחֵי וְשֶׁכְּלִי זָךְ וְצַח, וּמֵאִיר
בְּאוֹר גָּדוֹל תָּמִיד, ”בְּחֻכְמָה וּבְתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה”
בְּמְלָאכַת הַקִּדְשׁ הוֹלֵךְ וְאוֹר בְּהַאֲרָה יִתְרָה בְּכָל פֶּעַם לְמַעְלָה
לְמַעְלָה בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ גְּדוּלָה בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה: